

תרוץ לא תפשל, וכתוב (תהלים צא) **פי מלאכיו יצוה לך וגו'.** וכתוב (שם) **פי בי חשק ואפלטוהו.**

לא) **פי מלאכיו יצוה לך וגו',** וכתוב (שם) **פי בי חשק ואפלטוהו.**

תאנא ברזא עלאה בספרא דצניעותא, ג' חללין דאתוון רשימין, אתגליין בה בגולגלתא דזעיר אנפין. ותנינן, ג' מוחי אינון, דסתימו באינון חללין. ומשירותא (וממשיכותא) דמוחא עלאה סתימאה דעתיקא קדישא דאתמשיך בהווא זעיר אנפין, אשתכחו ארבע מוחי. ואלין ארבע מוחין, (ס"א דינא לית פתרא מכל פתרי מלכא) משתפחין ומתפשטין (ס"א בכלא ואינון) בכל גופא ואינון ארבע ריהטי, דארבע בתי דתפלין, דאנח קדשא בריה הוא.

דמדנו בסוד עליון בספרא דצניעותא, שלשה חללים של אותיות רשומות התגלו בגלגלת של זעיר אנפין. ושנינו, שלשה מחות הם שנסתרים באותם חללים. ומראשית (וממשיכות) המוח העליון הנסתר של העתיק הקדוש שנמשך באותו זעיר אנפין נמצאו ארבעה מחות. וארבעה המחות הללו (דיו אין פתרי מכל פתרי המלך) נמצאים ומתפשטים (בכל והם) בכל הגוף, והם ארבע פרשיות של ארבעה בתי התפלין שמניח הקדוש ברוך הוא.

ובגין כך בעי בר נש לאנחא בכל יומא, בגין דאינון שמא קדישא עלאה באתווי רשימן, דכתיב, (דברים כח) וראו כל עמי הארץ פי שם יי' נקרא עליך. ותנן, שם יי' ממש, ואלין תפלין דרישא. (מוחא עלאה דאתמשיך במוחא תתאה אקרון תרי מוחין ואינון דכתיב חכמות, ומתפרשן בסוד).

ורבן צריף האדם להניח בכל יום, משום שהן שם קדוש עליון באותיותיו רשומות, שכתוב (דברים כח) וראו כל עמי הארץ פי שם ה' נקרא עליך. ושנינו שם ה' ממש, ואלו תפלין של ראש. (מח עליון שנמשך במוח תחתון נקראו שני מוחין, והם שכתוב חכמות, והתפרשו באחד).

רבי יצחק אמר, הוא דכתיב, (שמות יג) קדש לי כל בכור, דא היא כתרא דכליל ואסתים כל אינון אחרנין. (כל בכור כל בכור סתם, לעלאה) משיכותא (ס"א משחייקא) דלעילא סתימא ביה. (דכלא) ודא אקרי פטר כל רחם, פתיחותא דכל משיכותא דרחמי, ויסודא (נ"א ונתירו) דלעילא. אמר רבי שמעון, וסתים ביו"ד דשמא קדישא. ודא (ס"א וי"ד) חד ביתא דתפלין, דהוא קדש לי כל בכור סתם. מוחא (נ"א אבא) עלאה, חכמה.

רבי יצחק אמר, הוא שכתוב (שמות יג) קדש לי כל בכור. זהו פטר שכלול ומסתיר כל אותם האחרים. (כל בכור, כל בכור סתם, לעליון) משיכות (מחנה) שלמעלה נסתרת בו. (של הכל) וזה נקרא פטר כל רחם, פתיחות של כל משיכות הרחמים ויסוד (ואור) עליון. אמר רבי שמעון, ונסתר ביו"ד של השם הקדוש. וזה (י"ד) בית אחד של תפלין, שהוא קדש לי כל בכור סתם. מח (אבא) עליון, חכמה.

ביתא תננינא, והיה כי יביאך יי' (אלהיך). אמר רבי יהודה מוחא דתרעוי נפקין לחמשין תרעין. תרעין סגיאין, ואינון לקבל

בית שני - והיה פי יביאך ה' (אלהיך). אמר רבי יהודה, מח ששעריו יוצאים לחמשים שערים, שערים גדולים, והם כנגד זמנים רבים, שכתוב (שם כ)

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
 (שם יג) הוֹצִיאָךְ ה' מִמִּצְרַיִם. וְנִזְכָּר
 פְּעָמִים רַבּוֹת זְכוֹרֹן מִצְרַיִם, וְהֵם
 חֲמִשִּׁים פְּנֵגֵד חֲמִשִּׁים.

וְשָׁנִינוּ בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְנוּנָא
 סָבֵא שְׁאָמַר, שְׁעָרִים רַבִּים
 שְׁלֹמְעֵלָה וְשְׁלֹמֶטָה שְׁבַר הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהֵיוּ גִסְתָּרִים
 וְקִשּׁוּרִים בְּשִׁלְשָׁלוֹתֵיהֶם כְּדִי
 לְהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל (לחרי), שֶׁהָרִי
 מֵהַשְּׁעָרִים הִלְלוּ שֶׁל אוֹתוֹ הַמַּח
 גִּפְתָּחִים וּמְתָרִים כֹּל שְׂאֵר
 הַשְּׁעָרִים, וְאֵלְמָלָא שֶׁהִתְעוֹרְרוּ
 וּנְפָתְחוּ אוֹתָם שְׁעָרִים שֶׁל הַמַּח
 הַזֶּה, לֹא הָיוּ גִפְתָּחִים אוֹתָם
 הָאֲחֵרִים לְעִשׂוֹת דִּין וְלְהוֹצִיא
 אֶת יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבָדוֹת.

וְהִבֵּל גִּסְתָּר בְּזֵה שְׁנִקְרָאת אִם
 הָעֲלִינָה, שֶׁמִּמֶּנָּה מִתְעוֹרֵר כַּח
 לְאִם הַתַּחְתּוּנָה. וּמַהוּ? שְׁכַתוּב
 בָּהּ, (ישעיה נא) וְלֹאֲוָמִי אֵלֵי הָאֲזִינוּ.
 אֵל תִּקְרִי לְאוֹמִי אֵלָא לְאֹמִי.
 שְׁלֹא זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִלְחַבֵּב אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל עַד
 שְׁקָרָא לֵה אֹמִי. וְזֵה יוֹצֵא מִקְּדוּשָׁא
 הָעֲלִינָה, שֶׁהִיא בֵּית שְׁנִי,
 שְׁנִקְרָאת ה' שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ,
 שְׁנִפְתַּחַת לְחֲמִשִּׁים שְׁעָרִים,
 וּמִזֵּה יוֹצֵא רוּחַ לְנֶקֶב אֶחָד שֶׁל
 חוֹר הַחֹטֵם.

וְשָׁנִינוּ, הַיּוֹבֵל שְׁיוֹצְאִים בּוֹ
 הָעֲבָדִים לְחֵרוֹת, בְּמַח הַזֶּה
 גָּאָחוּ, וְהֵם חֲמִשִּׁים שְׁנוֹת הַיּוֹבֵל,
 וְהֵם חֲמִשִּׁים יְמֵי סְפִירַת הָעֵמֶר
 בּוֹ גָאָחוּזִים, שֶׁבָּהֶם גְּחוֹת רוּחוֹת
 הָעֲבָדִים וּמוֹצִיאֵים רוּחָם (ומוציא
 רוּחַ) לְמְנוּחָה, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (שם יד)
 בְּיּוֹם הַגִּיּוֹשׁ ה' לְךָ מֵעֶצְבֶּךָ וּמִרְגָזֶךָ
 וּמִן הָעֲבֹדָה וְגו'. וּמִשּׁוּם זֶה, ה'
 מְנוּחַת הַרוּחַ, וְלְהוֹצִיא רוּחַ
 לְחֵרוֹת. וּבְכִיּוֹת זֶה תְלוּיָה יִצְיֵאת
 מִצְרַיִם, וּבְאוֹת ה' שֶׁל הַשֵּׁם
 הַקְּדוּשׁ, כְּמוֹ שְׁנִתְבָּאָר. עַד כָּאן
 כָּלֵל שֶׁל י"ה שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ.

זְמַנֵּן סְגִיאֵין דְּכֹתִיב, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. (שמות יג) הוֹצִיאָךְ יי' מִמִּצְרַיִם.
 וְאִדְּכַר זְמַנֵּן סְגִיאֵין דְּיוֹכְרָנָא דְּמִצְרַיִם. וְאֵינוֹן
 חֲמִשִּׁין לְקַבֵּל חֲמִשִּׁין.

וְתַנִּינן בְּסִפְרָא דְּרַב הַמְנוּנָא סָבֵא, דְּאָמַר
 תְּרַעֲיִן סְגִיאֵין דְּלַעֲיֵלָא וְתַתָּא, תְּבַר
 קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּהוּוּ סְתִימִין וּמִתְקַטְרִין
 בְּשִׁלְשָׁלֵיהוֹן, בְּגִין לְאַפְקָא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל (לבר).
 דְּהָא מְאֵלִין תְּרַעֲיִן דְּהָהוּא מוּחָא, מִתְּפַתְחִי
 וּמִשְׁתַּרוּ כֹּל שְׂאֵר תְּרַעֲיִן. וְאֵלְמָלָא דְּאִתְעַרוּ
 וְאִתְּפַתְחוּ אֵינוֹן תְּרַעֲיִן דְּהָאֵי מוּחָא, לָא הוּוּ
 מִתְּפַתְחִין אֵינוֹן אֲחֵרִין לְמַעַבְד דִּינָא,
 וְלְאַפְקָא לוֹן לְיִשְׂרָאֵל מִן עֲבָדוֹתָא.

וּבְרָא סְתִים בְּהָאֵי דְּאִקְרִי אֵימָא עֲלָאָה, דְּמִנָּה
 אִתְעַר חֵילָא לְאֵימָא תַתָּאָה. וּמֵאֵי
 אִיהוּ. דְּכֹתִיב בָּהּ (ישעיה נא) וְלֹאֲוָמִי אֵלֵי הָאֲזִינוּ.
 אֵל תִּקְרִי לְאוֹמִי, אֵלָא לְאֹמִי. דְּלֹא זֶה קַדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא מִחֲבֻבָה לְכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, עַד דְּקָרָאָה
 אֹמִי. וְהָאֵי נְפָקָא מֵאֵימָא עֲלָאָה, דְּהִיא בֵּיתָא
 תְּנַיִנָא, דְּאִקְרִי ה' דְּשִׁמָּא קַדִּישָׁא, דְּאִתְּפַתְחָא
 לְחֲמִשִּׁין תְּרַעֲיִן. וּמֵהָאֵי גַּפְק רּוּחָא לְחַד
 נוֹקְבָא דְּפְרִדְשָׁקָא דְּחוּטְמָא.

וְתַנִּינן, יוֹבֵלָא דְּנִפְקִין בֵּיה עֲבָדִין לְחֵירוֹ,
 בְּהָאֵי מוּחָא אֲתַאֲחַד. וְאֵינוֹן חֲמִשִּׁין
 שְׁנִין דְּיוֹבֵלָא. וְאֵינוֹן חֲמִשִּׁין יוֹמִין דְּחוּשְׁבָּנָא
 דְּעוֹמֵר, בֵּיה אֲתַאֲחַדוּ. דְּבַהּ נִיחִין רוּחֵי
 דְּעֲבָדִין, וּמְפָקִי רוּחֵיהוֹן (ג"א וּמְפָקִי רוּחֵיהֶן) לְנִיחָא.
 כְּמָה דְּכֹתִיב, (ישעיה יד) בְּיּוֹם הַגִּיּוֹשׁ יי' לְךָ מֵעֶצְבֶּךָ
 וּמִרְגָזֶךָ וּמִן הָעֲבֹדָה וְגו'. וּבְגִין כֵּן, ה' נִיחָא
 דְּרוּחָא, וְלְאַפְקָא רוּחָא לְחֵירוֹ. וְהָאֵי בֵּיתָא
 יִצְיֵאת מִצְרַיִם בָּהּ תְלוּיָא, וּבְאֵת ה' דְּשִׁמָּא
 קַדִּישָׁא, כְּמָה דְּאִתְמַר. עַד כָּאן כָּלֵל דִּי"ה
 דְּשִׁמָּא קַדִּישָׁא.